

To ni magija, to je **znan**

O spremenjenih stanjih zavesti na konferenci v Ljubljani

Dvorana zrcal v Damanhurju (arhiv Damanhurja)

VANESA CVAHTE

Zadnji konec tedna v aprilu je bila v kongresnem centru Hotela Mons v Ljubljani konferenca o spremenjenih stanjih zavesti - sicer že tretja zapovrstjo, a kljub praktično skorajda že tradicionalnosti tega dogodka je to še vedno pionirska prireditev, ki osvetljuje slabo poznane in velikokrat tudi napačno razumljene pojave.

Poimenovanje "spremenjena stanja zavesti" označuje zlasti pojave v človeškem senzoričnem aparatu, ki jih dojemamo kot "zunajtelesne izkušnje" (out of body experiences, OBE), imenovane tudi "astralne projekcije", lucidno oziroma zavestno, nadzorovano ter vodeno sanjanje in spanje, obsmrtna doživetja, razne oblike transa v globoki meditaciji in druga, hipnotično izzvana stanja zavesti. Mimogrede - tudi Thomas Edison je uporabljal svojo metodo OBE za ohranjanje svojih možganov v polni aktivnosti, v svojevrstni budnosti še po tem, ko je zaspal.

Osebne izkušnje

Spremenjena stanja zavesti lahko dosežemo s tako imenovanimi kognitivnimi ali "magijskimi" tehnologijami, šamanskimi tehnikami, globoko meditacijo, z zaužitjem "rastlin moči" ali pa na način, ki je za navadnega smrtnika popolnoma neverjeten - z življenjem brez običajne hrane. Namen doseganja teh mejnih stanj zavesti lahko obravnavamo historično mitološko, filozofsko metafizično, ezoterično, znanstveno nevrološko, duhovno, iz perspektive subkultur (new-age, psihadelična revolucija), s pomočjo dognanj kvantne fizike, subjektivno izkustveno, eksperimentalno itd., vendar vsaka interpretacija zahteva svoje izrazoslovje, ki pa je spet različno sprejemljivo v različnih kontekstih. Tako lahko govorimo o razsvetljenju, samorealizaciji, kolektivnem nezavednem, nadosebnih vsebinah, kozmični zavesti in tako naprej - vendar pri tem opisujemo iste zaznavne vsebine. Na konferenci je bilo pomembno tudi to, da ni želela poenotiti interpretacij in izrazoslovja - tako so lahko bile posredovane avtentične izkušnje predavateljev, ki imajo veliko vrednost ne glede na kontekst in način posredovanja.

Povabljeni so bili renomirani slovenski in mednarodni predavatelji, ki se ukvarjajo z raziskovanjem, terapevtskim delom, vodništvom, trenerstvom in razlaganjem na področju spremenjenih stanj zavesti, pa tudi glasbeniki in laiki, ki so govorili o "nenavadnih" doživetjih. Ker je znanstveno verificiranje mejnih stanj zavesti zelo težko, saj gre za subtilna in subjektivna doživetja, so se organizatorji posrečeno odločili za koncept konference, ki je temeljil predvsem na posredovanju osebnih izkušenj, individualnih in kolektivnih, največkrat - ne pa vedno - na zunajakademskih raziskovanjih in raziskovanjih v okviru eksperimentalnih ali duhovnih skupnosti.

Energija sledi mislim

Kako prepoznamo mejna, spremenjena stanja zavesti? William Buhlman, eden vodilnih ameriških strokovnjakov na tem področju, avtor knjižnih uspešnic (denimo Izventelesne avanture) in klinični hipnoterapevt, je naštel znake, ki jih lahko prepoznamo: slišati zvok, ki očitno nima izvora v znanem fizičnem, občutiti pretok energije, leteti v sanjah, občutiti prisotnost nefizičnih entitet, videti skozi zaprte oči, imeti občutek lebdenja, občutek potopitve ali vrtenja, opazovati svoje fizično telo iz ptičje perspektive... in podobne nerazložljive zaznavne senzacije, ki zamajajo naše doživetje tridimenzionalne - fizične bivanjskosti. Po njegovem mnenju gre za tako imenovano "vibracijska stanja", ki se jih je treba najprej zavedati, preden bi se jim lahko prepustili, saj je zlasti strah pred neznanim tisti, ki onemogoča globlje iskustvo teh neraziskanih pojavov. Kot študentu na Harvardu se mu je po tritedenski uporabi "ciljne tehnike" (za doseglo zunajtelesne izkušnje) pripetilo nekaj težko pojmljivega - pri polni zavesti je lahko opazoval svoje telo "od zgoraj" - in po tem "šoku zavesti" se je posvetil raziskavam takih pojavov. Med drugim je v zadnjih dvanajstih letih izpeljal obširno mednarodno študijo o takih izkušnjah s 16.000 ljudmi.

Po njegovih besedah v stanju zunajtelesne izkušnje občutimo "vsepovezanost" in "omniprezentno znanje", kar je po nekaterih razlagah eno najvišjih stanj zavesti. Buhlman zagovarja tezo, da je vsakdo sposoben izkusiti ta mejna stanja zavesti - ali spontano ali pa tako, da določeno tehniko usmerjeno ponavlja. Po navadi se po enem mesecu začne tako imenovano reprogramiranje naše (pod)zavesti.

Empirično-raziskovalni pristop je predstavila tudi Darja Cvek Mihajlovič, predavateljica na Duhovni univerzi, ki se je izpopolnjevala v študiju zunajtelesnih izkušenj v tujini in sodelovala med drugim tudi na konferencah Inštituta Jožefa Štefana. Kategorizirala je ciljnost mejnih izkušenj, ko se v to početje spuščamo načrtno. "Energetsko telo", s katerim potujemo v teh stanjih, je po njenem v tesni povezavi z mislimi, ki ga usmerjajo. "Ko smo sposobni nadzorovati svoje misli, smo sposobni usmerjati tudi energijo svoje avre," pravi, "in sicer po motu, da energija sledi mislim." Po njenem nas to lahko povede v tako imenovani nadfizični kontakt z določenim prostorom, bitjem oziroma osebo, pa tudi do samospoznanj, kot so, denimo, občutenje sebe kot multidimenzionalnega in duhovnega bitja. Poudarila je, da so te raziskave več kot le zanimiva in fascinantna izkušnja - njihova "ciljnost" je zavedanje naše duhovne narave, kar je "merljivo" s kvaliteto našega življenja.

Forma, ki upravlja

Keith Sherwood, ki je svoje profesionalno delo začel kot terapevt za odvisnike v New Yorku in je danes mednarodno priznan zdravitelj, dejaven tudi v Evropi

stven proces

(Hamburg, Dunaj), kjer vodi delavnice za "samorealizacijo", ter avtor številnih knjig, v katerih je sintetiziral zahodne terapevtske tehnike s taoistično jogo in tantra, je na konferenci demonstriral svoje sposobnosti neposrednega zdravljenja z "energetsko kirurgijo" - po njegovem lahko "na daljavo" reši nekoga njegovih težav, ko mu odstrani blokade v njegovem energetskem polju. Z njegovimi besedami: "To ni magija, to je znanstven proces - joga je znanost." Tudi on je poudaril, da je njegovo delovanje izrecno ciljno usmerjeno - ne ukvarja se z metafiziko, temveč s konkretnimi rezultati; ti so doseženi takrat, ko njegovi "učenci" dosežejo stanje "samorealizacije", torej ko v čustveni, seksualni in energetski polnosti - sreči - živijo svoje vsakdanje življenje.

Urban Golob, s Sandijem Jugom soustanovitelj konference, se je "psihonavtsko uril" v amazonskem pragozdu in med perujskimi šamani, kjer so v ritualih zaužili ayahuasco, v jeziku Indijancev "sveto rastlino" s psihadeličnimi učinki. V okviru skupinskega rituala je Golob na konferenci razlagal o možnostih globoke (meta)genetske, čustvene in intelektualne zaznave sebe in drugih, o spominjanju prvih vtisov v našem življenju, tudi tistih v maternici, o vizualizacijah "svete geometrije" in o možnostih "nadfizičnega" manipuliranja realnosti oziroma materije. Po njegovih besedah lahko šamansko vodstvo v teh ritualih človeka popelje v svojevrstno zaznavo multidimenzionalnosti: "Zavest je fraktalna struktura, ki gre v neskončnost - subtilno telo, s katerim potujemo v teh situacijah, ni vezano na prostor in čas, temveč ga vodi misel, ki je brezčasna forma."

Sandi Jug pa je predstavil model načrtnega ustvarjanja "kolektivno zaznavnih subtilnih svetov", ki je izvedljivo tudi brez uporabe halucinogenih substanc. Če je svet, ki ga poznamo v običajnem stanju zavesti, naša skupinska zaznava, ki se vzpostavi spontano z uporabo običajnih čutil, je "kolektivni subtilni svet" rezultat "notranje zaznave" skupine ljudi, ki se za to namensko odloči. Za ustvarjanje teh svetov pa mora skupina slediti določenim pravilom. Najprej je treba določiti oziroma fiksirati točko ali predmet skupinske notranje vizualne zaznave. Pri tem so oči udeležencev odprte, saj gre za dogovor o fizično sicer neobstoječem predmetu, ki pa ima v posameznikovi notranji zaznavi znane fizične lastnosti. To je lahko na primer majhna piramida, postavljena v namišljeno točko v sredini skupine, ki jo vsak od udeležencev (notranje) "vidi" s svojega zornega kota. Ob tej "stabilizaciji notranjega prostora" poteka tudi "stabilizacija notranjega časa". S tem se vzpostavi alternativni oziroma paralelni časovno-prostorski kontinuum določene skupine ljudi, ki je sicer vzporeden z običajnim. Skupina ljudi je v tem procesu fizično ločena od "vsakda-

Govorimo lahko o razsvetljenju, samorealizaciji, kolektivnem nezavednem, nado-sebnih vsebinah, kozmični zavesti in tako naprej - pri tem z različnimi izrazi opisujemo iste zaznavne vsebine

njega sveta" v izoliranem zatemnjenem prostoru. Ko so torej določeni ti osnovni parametri "novega prostora", se začnejo dogajati zanimive interakcije (vizualne, vonjalne, taktilne) med posamezniki in skupina lahko začne ustvarjati povsem nove zaznavne vsebine. Ob tem se dogaja tako imenovani "učinek lepljenja" - prepletanje zaznav zunanjega in notranjega sveta. Tako se lahko na silhueto realno obstoječe osebe "prilepijo" vizualne vsebine iz notranjih zaznav posameznika. Lahko bi rekli, da gre pri tem preizkusu za operacijo kolektivnega uma majhne skupine ljudi, ki sledi določenim pravilom ustvarjanja "notranjih svetov".

Moč kolektivnega

Velik korak od individualnega v materialno manifestacijo "kolektivnega uma" je tudi fenomen "intencionalne skupnosti" Damanhur v Italiji, ki ga je predstavil damanhurski raziskovalec Ornitorinco Platano. Gre za skupino ljudi, ki ima danes že 600 članov, pred 30 leti pa je peščica ustanoviteljev začela svojo pot s seminarji hipnoze in telekineze v Torinu. Z leti so zgradili največjo "selfično strukturo" na našem planetu, ki se obiskovalcu kaže kot prelesten podzemni tempelj, imenovan Tempelj človeštva. Z izrazom "selfična znanost" so poimenovali znanost - kakršno so sicer poznale že stare kulture, egipčanska in keltska -, ki je bila s časom pozabljena in so jo v Damanhurju sistematično obudili in nadgradili. Temelji na izdelovanju večjih ali manjših "selfičnih struktur", ki vključujejo določene kovine, kristale in minerale. Tako lahko manjše selfične strukture nosimo v obliki nakita na telesu, "selfike" lahko postavimo tudi v stanovanje ali avto, lahko pa ima selfika tudi razsežnosti podzemnega templja, v katerega je vgrajeno tone kovinskega in drugega materiala.

Selfike tako služijo več namenom, od zdravilnega vpliva na posameznega človeka do vpliva na njegove natančno določene funkcije - selfike so svojevrstne antene, ki omogočajo usmerjanje energij. Templji kot selfične strukture pa lahko tudi omogočajo stik s tako imenovanimi sinhronimi linijami. Tudi te sinhronne linije so rezultat raziskav damanhurske Univerze Olami - njihovi raziskovalci so prepotovali dobršen del planeta, da so s pomočjo znova prebujenih "notranjih čutil" v letih raziskovanja izrisali zemljevide oziroma potek linij našega planeta, ki glede na intenzivnost in lego njihovih presečišč vplivajo na sinhronost dogodkov v človeški zgodovini in sedanjosti.

Čeprav so v Damanhurju dokončali le desetino "templja", torej največje selfične strukture do zdaj, pa ta že ima nekatere fascinantne učinke na človeško zavest. Vsaka od dvoran ima namreč svojo funkcijo, ko aktivira določen spekter človekovega kognitivnega aparata. "Dvorana zrcal", denimo, je namenjena aktiviranju najbolj kompleksnega

Organizatorja konference Urban Golob in Sandi Jug (Gašper Lenček)

↑ Ansambel Vedun: Mojka Žagar, dr. Mira Omerzel Terlep - Mirit in Tine Omerzel Terlep (Gašper Lenček)

→ Keith Sherwood (Gašper Lenček)

→ Ornitorinco Platano (Gašper Lenček)

človekovega potenciala - sposobnosti biti povezan z vsem in vseobstoječ, sinteza in namen vseh "spremenjenih stanj zavesti" pa je le eden od instrumentov aktiviranja nekaterih zamrlih človeških potencialov. Piramidalne in spiralne konstrukcije aktivirajo ne samo usedline človekovega kozmičnega spomina, temveč tudi konkretna vibracijska stanja človeškega bitja. Zato je doseganje mejnih stanj zavesti v Damanhurju - ki leži na enem od presečišč sinhronih linij - olajšano, v samem templju pa potencirano.

Kaj je neskončno

Apurva Mastinu iz Italije - popotnik, Oshojev učenec, "življenjski trener" (vodi programe za italijanska in tuja podjetja in izvaja delavnice v Evropi), avtor meditativne glasbe itd. - je na konferenci govoril o eksperimentiranju s halucinogenimi rastlinami. Je nekakšen "psihadelični poet" in filozof, promotor pozitivne dinamike psihadelične revolucije iz 90. let, ki ga je to eksperimentiranje pripeljalo do pomembnega spoznanja: da je sreča v vsakdanjem življenju, v odnosu z ljudmi, ki jih imamo radi. Na konferenci so predstavili tudi možnosti uporabe iboge - halucinogene rastline iz Afrike - v medicini, zlasti za zdravljenje raznih odvisnosti, predvsem heroinske. Čeprav so klinične raziskave še v povojih, je dr. med. Roman Paškulin predstavil naraščajoč interes znanstvenikov za

zdravljenje odvisnosti po "naravni poti" oziroma na tak način, ki ne povzroča vnovične odvisnosti, tokrat pač od farmakologije.

Na začetku in na zaključku konference pa sta nastopila dva, ki sta pred očmi vseh udeležencev in obiskovalcev demonstrirala - lahko bi temu rekli tudi tako - kontinuirano stanje spremenjene zavesti v vsakdanjem življenju. Za dr. Miro Omerzel - Mirit, muzikologinjo z božanskim glasom in angelskim stasom ter ustanoviteljico ansambla Vedun, ki tudi zdravi z zvokom ter starodavnimi instrumenti in zvočili iz vsega sveta, se zdi na prvi pogled docela neverjetno, da baje ne uživa običajne hrane (je pranojedka) od leta 2000 niti vode od leta 2003. Zanj je zlasti pomembno, da človek sledi notranjim vzgibom, ker ga samo ti vodijo v poduhovljenost in do "vesoljnega Logosa": "Življenje je dar, ki vas bo povezal z esencami, po katerih hlepi vaša duša."

Tony Samsara, ki je konferenco zaključil z nekaj praktičnimi skupinskimi meditacijami oziroma psihofizičnimi "vajami" (ki so nas dodobra aktivirale za odhod domov s polno glavo neverjetnih, za nekatere pa tudi nemogočih teorij in vtisov), pa se je več let učil v zenbudističnem samostanu, v džunglah Južne Amerike in Amazonije ter v Andih, kjer je živel v skupnosti šamanov. Danes svojo modrost deli z ljudmi v vsakdanjem življenju. Samsara zagotavlja, da je potencial človeškega bitja neskončen. ■